

SLOVENEK.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemani velja:

Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr.

V administraciji prejemani velja:

Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za jeden mesec 1 gld.
V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto.
Posamne številke po 7 kr.

Naročnino in oznanila (insertate) vsprejema upravništvo in ekspeditija [v „Katol. Tiskarni“, Vodnikove ulice št. 2.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma ne vsprejemajo.

Vredništvo je v Sementških ulicah št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izvemši nedelje in praznike, ob pol 6 uri popoldne.

Štev. 157.

V Ljubljani, v četrtek 12. julija 1894.

Letnik XXII.

To je Gospodov dan!

Hvaležnosti in radosti polni praznujemo Slovenci danes god sv. Mohorja in Fortunata. Spominjamo se vzlasti ta dan, kako hitro se je krščanstvo razširilo v prvem stoletju po Kristusu v naših krajih in kako so s potom svojim in lastno krvjo blagovestniki katoliški pojili našo zemljo, da je v njej tem krepkeje krščanstvo pognalo svoje korenine. Med prvimi blagovestniki one dobe pa moramo imenovati sv. Mohorja in Fortunata, ki sta z gorečnostjo apostolov in z vstrajnostjo mučencev delovala za razširjanje in utrjevanje krščanske vere po zemljah, koder sedaj prebivajo Slovenci.

In seme, ki ga je zásejal sv. Mohor s svojim pomočnikom Fortunatom, je ostalo v naši zemlji do današnjih dnij ter krasi slovensko zemljo z vabljivimi cvetovi in jo osrečuje z blagodejnimi sadovi.

V mislih je nam in gotovo vsem Slovincem slavna družba sv. Mohorja, dika naša, slava naša, naša sreča!

Mohorjeva družba ima po pravih namen: Podpirati pobožno lepo vedenje in ohranjevati katoliško vero med slovenskim ljudstvom; v ta namen izdaja na svetlo in razširja med Slovenci dobre katoliške bukve.

In družba sv. Mohora prelepo izpolnjuje ta namen. Nebroj udov zbranih je v njenem krogu, nad 65 tisoč šteje letos Slovencev med svojimi člani. Na tako rast, na take vspehe ni nikdo mislil, tudi ustanovnika njena, škof Anton Martin Slomšek in nepozabni apostol koroških Slovencev Andrej Einspieler se tega nista mogla nadejati. Gotova sta bila, da bo družbi s tako hvalevrednim namenom zagotovljena pomoč božja, a da bo blagoslov tako nepričakovan, tako velikansk, tega nista mogla misliti.

Da, hvaležnih src moramo danes Slovenci vzklikati: „To je božje delo! To je Gospodov dan!“ Ne-

znatnega naroda mogočna hči je Mohorjeva družba in njene vrstnice, hčere drugih mogočnih, milijone in milijone broječih narodov so v primeri z njo — pritlikovke!

Kako bi se Slovenec tega ne radoval, kako bi mogel na to pozabiti vzlasti danes!

Bodimo Slovenci tudi v prihodnje vredni tega velikanskega dela, pri katerem je tako vidna roka Gospodova! Društveni odbor naj skrbi kakor dosejaj z vedno večjo gorečnostjo, da dobiva slovenski narod v Mohorjevih knjigah izbranega berila, ki bo gojilo in pospeševalo versko življenje in kulturne napredek našega naroda, domoljubi slovenski pa naj prej ko slej molijo in delujejo, da se družba Mohorjeva ohrani v njeni čarobni veličini kot vzor katoliškega slovenskega doma.

Mohorjeva družba je izraz zjedinjenih katoliških Slovencev; ona priča, kaj premore tudi majhen narod, ako je veren, nraven delaven in jedin.

Mohorjeva družba nam je živa priča, na kateri podlagi je mogoče Slovincem tudi na drugih poljih delovati uspešno in blagonsno.

Hirala in pešala je Mohorjeva družba, kakor bilka brez gorkega solca in hladilne rose, a presajena na cerkvena tla vzcvetela je ter se razrasla v velikansko lipo slovensko.

Ako hira narod slovenski na družih poljih, presajajmo ga na pozitivna krščanska tla, kamor nas vabi veliki Leon tako iskreno, in tedaj bomo Slovenci jedini in srečni. In to bo najbolj zaželeni: dan Gospodov!

Štrajki v Ameriki.

Evropcem se čudno zdi, da čitajo o ameriških štrajkih, ki ustavijo ves promet na železnicah celih pokrajin. V Ameriki so delavci vse drugače orga-

nizovani za borbo proti bogatinom nego so v Evropi, poleg tega pa Amerika nima toliko vojakov, da bi mogla lahko napraviti red. Ti veliki štrajki napravljajo veliko skrbi ameriškim državnikom, ker se ne ve, kako dolgo bodo kos delavcem.

Sedaj je dalo povod štrajku to, da so v Pullmanovi tovarni za vagonne v Chicagi pomanjšali plačo. Pullmanovi spalni vagoni znani so tudi v Evropi, ali ameriški so mnogo popolnejši. V njih potuješ po 3 ali 6 dnij, pa niti ne čutiš nobenih potniških težav. Preskrbljen si z vsem potrebnim. Da celo telegrame najnovejših časopisov izveš. Izumitelj teh vagonov je že davno obogatel. Začel je bil z malim, kakor sploh začinjajo Američani, ali s svojo delavnostjo in prepekanostjo si je pomagal do večjega bogatstva. Koliko konkurentov je pri tem uničil, ne vemo, ali gotovo lepo število. Kakor vsi večji zavodi v Evropi in Ameriki, tako je tudi njegov prešel zadnji čas v roke delniške družbe, da se je tako kapital še povečal. Glavni delničarji so seveda še vedno Pullmani. Podjetja te družbe donajajo lepe dohodke. Četudi so se zadnji čas gospodarske razmere nekoliko na slabše obrnile, vendar ni bilo potrebno še ponižavati plač, ali lakomnost bogatinov ne pozna usmiljenja, delavec ji je le orodje, katerega po svoji moči izrablja.

V Ameriki je pa sedaj neka gospodarska kriza, ki je posledica brezmerne spekulacije. Republikanska stranka je bila izsilila silno povišanje carin. To je bilo zabranilo uvoz tujih izdelkov in neizmerno povzdignilo domačo obrtnižo in spekulacijo. Od vseh krajev so vlekli v Ameriko delavce. Vse se je jako podražilo, tovarnarji so bogateli, nižje ljudstvo je pa le trpelo od draginje. Zato je pa prišlo do prevrata. Carine so se ponižale, ali to je pa bil hud narodnogospodarski udarec. Dohodki tovarn so se zmanjšali, delavcem so se jele znižavati plače, izdelanega blaga ni bilo moč spraviti v denar, poleg tega se je pa

LISTEK

Duhoven in vojak.

Spisal M. Aigueperse.

Helderjev hotel je bil oni večer bajno krasno razsvetljen. V veži so bile razprostrte preproge in razpostavljeni bujni cvetni grmiči, na njihovih vejicah so se zibale beneške svetilnice. Na stenah so se svetili vojskinci znaki in znamenja zmage. V prvem nadstropju so se glasili veseli zvoneči glasovi v prijaznem soglasju z žvenketom kozarcev, in srebrnih nožev in vilic. Velika dvorana je bila spremenjena s svežim zelenjem v vrt, in kakih petdeset častnikov različne starosti in dostojanstva je sedelo za bogato obloženo mizo. Dobro so jedli in izborni pili. . . . Vsaj so hoteli počastiti kuhinjo mojstra Vallarda, gostilničarja, umetnika v njegovi stroki ter preslaviti kar se da najbolje imenovanje novega poveljnika, kojemu na čast je napravljena današnja svečanost.

Svojega novega poveljnika so obožavali. Za njega so bila vsa srca od priprostega vojaka do najvišjega častnika; stari, videč da prihaja v tesni obleki, po konci kakor sveča, s plahim in nekoliko žalostnim pogledom, so rekli novincem, ki so se ga bali:

„Ta je najboljši med najboljšimi, odkrit kot

zlato, bister kot živo srebro, ali pravičen in dober proti vsakemu. On ni prišel iz šole, kakor drugi častniki, ampak potrjen 19 let star, si je zaslužil svoje dostojanstvo s hrabrostjo. Zvečer vam bomo pripovedali o njegovih vojskinskih zaslugah, njegovih ranah, in bodele videli, ali zamorete toliko storiti, toliko pretrpeti.“

Zadnje njegovo imenovanje je sprznavala z veseljem cela armada. Soglasno je povsod donelo: „To pot ni obveljala naklonjenost, ampak zasluga, pravica!“

In zato so danes klicali junaku slavo z navdušenjem. Preslavljanec sam, ginjen radi pojavov ljubezni in gorkega sočutja se je udeležil splošnega veselja, tako da so si častniki zadovoljno šepetali, da je redko katerikrat tako dobre volje.

Ali neprimerna napitnica je privabila v kratkem na čelo junakovo razne gube, znamenje nezadovoljnosti.

„Polkovnik“, dejal je poveljnik F. . . . „predlagam tovarišem, da pijemo ne le na tvoje imenovanje, ampak tudi na tvojo poroko. Ali si se mar zaljubil v celibat? Mi vsi imamo žene in veselo mladež, ki nas vleče za brk in ti. . . .“

„Nikdar“, odgovori mirno polkovnik, toda v glasu se je glasilo nekaj toli žalostnega, da so drugi obmolknili.

Ali je imel morda polkovnik kako skrivnost? Morda. . . .

Vsak se je spomnil, da je živel mož v polnem zatišju, da je živel v skromnem stanovanju in da prebije vsako leto jeden mesec v neki samotni vasi v okrožju Merthe-et-Moselle.

Kaj neki dela tam?

Te in enake misli so spreletavale srca pričujočih ob pogledu na zamišljenega polkovnika, in ako bi ne bil tu navzoč hladnokrvni burkež Van Bluten, bi bili zastonj iskali pot do veselja.

Zunaj je bučala ledena nevihta razmetavajoč sneg po ulicah in hoteč ugasniti plinove luči na hišah; veternice pod strehami so škripale grozno in včasih se je čulo otožno tuljenje psa. Vse oknice so bila zaprte, vse prodajalnice zaklenjene. Mesto je spalo, ali vsaj zdelo se je, da spi.

Naglo se je prikazala po trgu senca in škripajoči led in sneg je naznanjal poznega potnika.

Bil je star duhovnik, suh in bled. . . . Raskav suknen plašč mu je visel čez ramo po oguljenem in za zimo pretankem talarju; na nogah je imel težke škornje, s trudom jih je vzdigaval. Izpod klubuka so padali na ramena beli lasje.

Šel je počasi, zelo počasi, naslanjajoč se na gorjačo. Najbrže mu ni bila pot znana, in ovirala sta ga starost in mraz.

pojavi se velika zmešnjava v denarnih razmerah. Povsod je bilo preveč delavcev, pokazali so se vsi mogočni nasledki nezdrave špekulacije. Poleg tega se pa vedno pojavljajo razne špekulacijske zvijače bogatinov. V Ameriki se cene za blago tako menjajo, kakor nikjer drugod in vse to je posledica špekulacije. Sedaj nekateri bogatini povikšajo ali ponižajo ceno temu ali onemu blagu, in pri vsaki taki špekulaciji jih več obogati in mnogi pridejo na be-raško palico. Najhuje pa to občutijo delavci, katerim se utrguje pri plači, ako gospodarji zgube, ne dá se pa jim nobeno zboljšanje, ako gospodarji napravijo nepričakovane dobičke.

V takih razmerah so sedaj zedinjene države. V Pullmannovi tovarni se je pomanjšala plača, in delavci drugod so se jeli bati, da se jim ravno tako zgodi. To je imel biti začetek občenemu ponižanju delavskih plač.

Zaradi tega so pa delavci zahtevali, da se vsa stvar izroči kacemu razsodišču meščanov. Delavci so bili zagotovljeni, da razsodišče ugodno razsodi zanje. To so pa tudi vedeli delodajalci in so se uprli taki poravnavi. Zadnje čase je že več štrajkov na ta način poravnalo, ali skoro povsod so delavci dosegli, kar so želeli. Ker pa ni šlo z razsodiščem, so delavci poskusili s štrajkom. Pridružili so se Pullmannovim delavcem še drugi delavci po železnicah in ustavil se je promet na 36 železnicah v zedinjenih državah, štrajk se je razširil na devet držav. Ravnatelj železnic so sklenili dobiti drugih delavcev in to je pa povzročilo mnoge poboje, kakor je že čitateljem znano iz naših brzojavk. V Chikagi so morale tovarne ustaviti delo zaradi pomanjkanje premoga, živeža je jelo primanjkovati, ker niso prihajali vlaki.

Stvar je bila že jako resna, in centralna vlada, ki je na strani delodajalcev, je proglasila obsedno stanje, kar kaže, da bode pomagalo. Delavci bodo sedaj morali odjenjati vojaški in policijski sili, vlaki že zopet vozijo po nekaterih železnicah. Bogatini so še jedenkrat zmagali, ali zdi se nam, da te zmage niso več posebno veseli. Podobna je Pirhovi zmagi. Bati se je, da morda v bližnji prihodnosti se začne še večji nemiri, ako se ne odločijo v Ameriki za kako socialno reformo in ne naredé konca špekulacijam, katere izpodjedajo narodno blagostanje. Če se bodo ozirali ameriški državniki le na interese milijonarjev spravili bodo v nevarnost obstanek države in tek dogodkov bode njihov pomedel z dnevnega reda.

Politični pregled.

V Ljubljani, 12. julija.

Stambolov. Naš namen pač ni, zagovarjati Stambolova, ali reči pa moramo, da je naravnost smešno, kar se vse piše o njem. Na prvi pogled je popolnoma neverjetno, kar vse o njem piše neki belgijski list, kar je pogrel naš radikalni dnevnik. To kaže pač, kako živo domišljijo imajo dopisovalci nekaterih listov. Sicer pa moramo nekaj drugega omeniti. Nasprotniki Stambolova sedaj premišljujejo,

kako bi ga spravili pred sodišče, in odvetniki celó zastoj obetajo pomoč vsem, ki želé tožiti Stambolova, da tako kaj izvedó o njem. Vse tega bi ne bilo treba, da je res, kar pišejo sedaj o njem razni nasprotni mu listi. Sicer bomo pa videli, ako pride do obravnave pred sodiščem. Tožili ga bodo gotovo, če bodo le povod našli. Sicer je pa še nekaj drugega, vsakdo se mora pač čuditi, da Stambolov, ki je vendar še prost, ni pobegnil že davno iz Bolgarije ž njegovimi milijoni, katere je po trditvi nekaterih listov prisleparil in naložil v raznih bankah, ko vendar mora vedeti, da ga nič dobrega ne čaka, ako je kriv tega, kar se mu očita.

Rustija in Bolgarija. Neki dopisnik ruskega lista „Novoja Vremja“ potuje po Bolgariji in menda stika po prijateljih Rusije, katerih pa dose-daj še ni veliko našel. Kamor se obrne, sliši staro Stambolova pesem, da so Bolgari jako Rusom hvaležni za osvobojenje in želé ž njo prijateljstvo, nikakor pa nočejo od nje biti zavisni. Tako je povedal mu rusiški prefekt, tako so mu povedali razni vplivni Bolgari v raznih mestih. Bolgari nočejo, da bi jim Rusija zapovedovala, odstranili so celó Stambolova, ko je hotel zapovedovati. Tako mišljenje Bolgarov gotovo ne ugaja Rusom in ne bode dolgo, pa bodo ruski in rusofilski listi ravno tako zabavljali proti Stojilovu, kakor so proti Stambolovu.

Katoličanstvo v Bolgariji. Bolgari niso naravnost nasprotni katoličanom. Večkrat se je celó govorilo, da zopet pristopijo katoličanstvu. Samo to je, da se je dose-daj vse premalo storilo za razširjenje dobrih katoliških spisov mej bolgarskim narodom. Protestantje imajo dva bolgarska časopisa, katerih ne čitajo le protestantje, temveč tudi katoličani in pravoslavni. Koliko bi kak tak katoliški list koristil? Poslednje papeževo apostolsko pismo, ki se obrača do Slovanov, je mej nekaterimi katoliškimi Bolgari vzbudilo misel, da bi se osnovalo posebno društvo za razširjenje katoliških spisov mej Bolgari. To društvo bi sprva posebno širilo omenjeno papeževo pismo, izdalo majhne v katoliškem duhu pisane knjižice in pa morda izdajalo še kak list. Tako je upati, da se polagoma narod pridobi za katoliško cerkev. Bolgari se tako strogo ne držé pravoslavja, ker so že v dolgoletni borbi s carigrajskim patrijarhatom.

Poskušen anarhističen atentat. Bodalo je orožje, katerega se sedaj poslužujejo anarhisti. Pisatelju in sinu italijanskega trgovskega ministra Barazzuelija sta se približala dva človeka in ga jela zmerjati. Jeden je potegnil bodalo, da bi ga zaklal. Barazzueli je hitro potegnil revolver, na kar sta zločinca zbežala. Barazzueli je pravil, da sta mu pretila, da ga doseže jednaka oseba, kakor je Baudija v Livornu.

Zadolžena Italija. V zadnjih 25 letih se je državni dolg od 3000 milijonov lir pomnožil na 13.000 milijonov, Letne obresti znašajo 581 milijonov. Železnice imajo 5000 milijonov lir dolga — in vsako leto 200 milijonov deficita. Vkljub valuti Italija vendarle nima kovinskega denarja — temveč

samo papir. Nikeljnjev denar se kuje v inozemstvu, bakreni denar dobiva Italija od republike — San Marino na posodbo. Neki rimski časniški poročevalec piše: „Kamor koli se oko ozre — ne vidi drugega nego razvaline.“

Narodni praznik. Vlada je mislila za letos popolnoma opustiti narodni praznik dne 14. julija. Slovesnosti se tudi ne spodobijo tako hitro po umoru predsednika republike. Carnota. Vlada je pa imela pač še druge pomisljike. Sedaj še nikakor niso spravili vseh anarhistov pod ključ. O taki slavnosti pride več ljudij v Pariz in je torej čas jako ugoden za kak anarhističen napad. Vlada je obračala, pariško mestno oblastvo je obrnilo. Narodni praznik se bode slavil, če tudi ne tako slovesno kakor druga leta. Slavnostnih predstav brez vstopnine v gledališčih letos ne bode, ali plesalo se bode po ulicah in javnih trgih kakor druga leta, to so izsilili pariški mestni očetje. Veliki spreved izostane, ali zato bode po več manjših sprevedov. To je zmaga radikalizma, s katerim bode sedanja vlada imela še hude boje. V zbornici radikalci sedaj vsaj nič ne opravijo, ali v pariškem mestnem zastopu pa odločujejo.

Dnevne novice.

V Ljubljani, 12. julija.

(V znamenji neresnice!) Vedeli smo, da se s svojim člankom „Javni napisi v Ljubljani“ ne bomo prikupili narodnonapredni gospodi pri „Narodu“. V večrajšnji številki obeta že svojim čitateljem, da doslovno ponatisne naš članek o javnih napisih, „da svet zvé, kaki „narodnjaki“ imajo sedaj prvo besedo pri naših klerikalcih.“ Potem pa „Narod“ nadaljuje: „Za danes nimamo drugega odgovora, nego da je sramotno, sramotno za celo stranko, če hoče le na novih hišah slovenske napise postaviti na prvo „častno“ mesto, pristarih hišah pa naj ostane nemščina na prvem častnem mestu.“ — Tako „Narod“. Naših čitateljev še ni posebe treba opozarjati na „ton“, ki vlada v pisavi „Narodovi“, kajti dostojne in stvarne polemike bi pri „Narodu“ tudi Dijogen zastoj iskal z lučjo pri belem dnevu. Pač pa moramo precej danes povdariti, da je „Narod“ polemiko o javnih napisih pričel v znamenji neresnice, trdeč, da hočemo le pri novih hišah slovenske napise postaviti na prvo mesto, pristarih pa naj nemščina ostane na prvem častnem mestu. — „Slovenec“ je namreč pisal tako-le: „Po našem mnenju naj se polagoma vzlasi vselej pri novih ulicah in hišah v toliko spremene javni napisi v Ljubljani, da se na prvo častno mesto postavi slovenski napis, na drugo mesto spodaj pa nemški.“ Te besede „Slovenčeve“, pritisnejo pečat neresnice na „Narodovo“ trditev, kajti vsakemu, kedor hoče umeti, je jasna naša trditev, naj se napisi polagoma spremene v slovensko-nemške in sicer ne samo pri novih ulicah in hišah marveč povsod po mestu. Jedino to in nič drugega razumen in pošten človek mora izvajati iz naših besed. — Bojimo se, da bo „Narod“, ki je v znamenju neresnice pričel svoj boj, v tem smislu tudi nadaljeval. Dela naj, kakor hoče; mi ostanemo mirni in hladni ter bomo stvarno zagovarjali in branili svoje načelno stališče glede javnih napisov v Ljubljani. Prepričanje pa tudi imamo, da je glede tega vprašanja ogromna večina ljubljanskih hišnih posestnikov na naši strani.

(Zdravje sv. Očeta.) Iz Rima 9. julija: Vsako leto nas ob hudi vročini strašijo časniki s sporočili o oslabelem zdravju sv. Očeta. Take glasove zagnali so listi tudi v zadnjih dneh. Hvala Bogu, da ta poročila niso resnična. Papež je nedavno vsprejel v avdijenciji avstrijskega zaupnika pri Vatikanu, grofa Revertero. Mej razgovorom dejal mu je Leon XIII. da se letos razmeroma prav dobro počuti. Papež je tudi v tej vročini neumorno delaven. Iz vaticanskih krogov čuje se, da Leon XIII. pripravlja posebno okrožnico o vzhodni cerkvi in okrožnico namenjeno Francozom, v kateri bo z ozirom na umor Carnotov na novo vspodbujal Francoze, naj se ločijo od nadvlade framasonske lože, ki tira narod in deželo v propad, ter naj se tesneje oklenejo naukov katoliške cerkve, v katerih je zagotovljen prospek velike Francije.

(Imenovani so) stalnimi učitelji na srednjih šolah gg.: dr. Fr. Janežič veroučitelj na državni gimnaziji v Celju, J. Kavčič veroučitelj na državni gimnaziji v Mariboru, dr. Anton Medved veroučitelj na državni gimnaziji v Mariboru, dr. Ivan

Polkovnik se je obrnil hoteč pogledati predmet njih veselja, a v tem trenutku vzklikne:

„Oče, moj oče, vi tukaj!“ kliče, skoči po koncu in objema prišleca, kojega vello lice goreče poljubuje. „Oh, kako srečni so dnevi v življenju!“

Častniki so postali hitro trezni in obmolknivši so vstali ter gledali nenavaden prizor; nekateri so se smejali, drugi pa so bili ginjeni. Polkovnik orjak, ki je tu plakal liki otrok in objemal starega, revnega duhovnika, ni bil navaden človek, pri njem je bilo vse zanimivo in značilno.

„Gospodje,“ spregovori naposled polkovnik, „predstavljam vam svojega rednika, ali mu daste prostor v svoji sredi?“ in prime ga za roko ter ga pelje ustavljačega se k mizi.

„Eh, molči, dečko,“ šepeta, „vsaj moram z jutranjim vlakom ob tretji uri se odpeljati.“

„Naš vjetnik ste, gospod župnik,“ kličejo častniki skupno, „nam se gre tudi za to, da pozabite nespodobne besede, koje ste slišali, ko ste k nam vstopili, ali nam bodete odpustili?“

Duhoven se nasmeje. „Z veseljem, ljuba deca, vsaj ste še večinoma mladi, in vino je dobro; še poprej vas moram prosti jaz, da oprostite tujcu, ker vas je motil. Ali glejte, grem v Pariz in vaše mesto je ob tem potu. Kako naj bi tedaj šel naprej, ne da bi se ustavil in pogledal nekdanjega gojenca?“

(Dalje sledi.)

Konečno je zagledal hotel, sence cvetic, svečana razsvetljava in veselo vpitje mu je privabilo na lice nasmeh in v očeh je žaril žarek.

„Tukaj sem“, reče sam zase in zadrži natakarja, ki je stopal skozi vežo ter nesel dišečo pečenko.

„Prijatelj, ali je polkovnik B... v hotelu? Ako je, prosim, recite mu, da ga nekdo čaka.“

Sluga pogleda duhovnika, neznatnega, starega, v oguljeni, posneženi obleki, in premerivši ga reče visoko: „Ljubi prijatelj, tam gori slavijo polkovnikovo povišanje, ni mogoče ga torej motiti, pridite k njemu jutri.“

„Tako,“ odvrne duhoven, „no, bomo videli.“ In z neverjetno urnostjo zavljo je po stopnjicah za slugo.

V prvem nadstropju je bilo že jako šumno in veselo; glave so se razgrevale, čim več vina je bilo, tem bolj vodeni so bili govori in kapitan V... je ravno naznanjal z ne prav gibčnim jezikom, da hoče pripovedovati zeló pikantno dogodbo, ko so se odprla na lahna vrata v obednico in sta vstopila natakar in duhoven.

Družba se je glasno zasmejala.

„Zmota!“ kliče jeden častnikov.

„Velečastni, semenišče je še naprej,“ smeje se drug.

„Dajmo mu čašo konjaka!“ ponuja tretji.

Trtnik, učitelj na državni gimnaziji v Mariboru, Leonard Eder, učitelj na spodnji gimnaziji v Kočevju.

(Osebnost.) Zupnijo Podgrajsko (Mehovo) dobil je č. gosp. Ivan Česenj, kapelan Moravski.

(Č. g. Josip Debevec) završil je odlično svoje rigorozne ter bode v kratkem promoviran doktor bogoslovja. Čestitamo!

(Občni zbor „Glasbene Matice“) se je vršil včeraj zvečer. O društvenem delovanju v pretekli letni dobi, o katerem sta poročala tajnik in blagajnik na podlagi zelo obširnega in pregledno sestavljenega tiskanega „izvestja“, poročali bomo obširneje prihodnjik. — V novi odbor za leto 1894/95 so bili izvoljeni: predsednikom zopet (v triindvajsetih zaporedoma, odkar obstoji društvo!) gospod Fr. Ravnihar, odborniki pa gg.: svetnik A. Svetek, prof. A. Stritof, I. Krulec, A. Petrovčič, I. Hrast, svetnik I. Vencajz, dr. M. Hudnik, A. Razingar, Fr. Trdina, V. Rohrman, Ig. Valentinčič, dr. V. Foerster (nov) in dr. E. Volčič (nov).

(Zadoščenje.) Veseli nas, da je „Narod“ spoznal krivico, katero je delal g. Fr. Peterci z neosnovanimi očitani zaradi javnih napisov, katere smo po zasluženju zavržili. „Narod“ namreč piše v včerajšnji številki: Gospoda Peterco prosimo odpuščanja, mož je v istini boljši, nego so njegovi kolegi pri našem „Slovencu“. — To javno zadoščenje, ki ga „Narod“ daje gosp. Peterci zaradi njegovih nazorov o ljubljanskih javnih napisih, nas veseli v zlasti tudi zato, ker bo, ako logično sklepamo, tudi „Slovenca“ „Narod“ kmalu prosil odpuščanja, ker „Slovenec“ nima nič slabših nazorov o javnih napisih, kakor g. Peterca in kakor sploh vsak pаметen, pravičen in trezno misleč človek.

(Nove maše) bodo letos darovali sledeči gg. bogoslovci celovškega duh. semenišča. Iz IV. leta g. Adam Hefler dne 12. avgusta v Rosenheimu na Bavarskem; g. Aleš Jelen dne 29. julija v Grebinju nad Velikovecem; g. Siegf. Jörg dne 9. avgusta v Wertachu na Bavarskem; g. Vilj. Maier dne 29. julija v Kaplji na Grobniškem polju; g. Dav. Schmidt dne 29. julija v Dvoru nad Vrbo; g. Iv. Tschernitz dne 29. julija v Pliberku. — Iz III. leta: g. Iv. Brabenec dne 29. julija v Celovcu; g. Jos. Eichholzer dne 29. julija v Velikovecu; g. Val. Limpel dne 29. julija v Blačah ob Zili; g. Iv. Pirker dne 29. julija v Malteinu; g. Henr. Smažik dne 29. jul. v Pragi. — Mašniško posvečevanje bode dne 18. t. m. subdijakoniat, dne 20. t. m. dijakoniat in dne 22. t. m. presbiterat.

(Iz Krapinskih Toplic.) 10. julija. Vsak dan dohajajo novi gostje v tukajšnje kopelji, kajti ravno ta mesec je zaradi rastoče temperature v naravi najugodnejši. Do konca julija bo število brez dvojbe doseglo tisoč raznovrstnih bolnikov, ki so prišli sem iskat boljšega zdravja. Naše življenje v toplicah je pravo mučenništvo. Kuhati se pol ure v 34 stopinj R. gorki vodi, potem jedno uro potiti se v zakurjeni sobi, zaviti v tri koče, in nazadnje še v svojem stanovanju nadaljevati potenje, gotovo ni nobena prijetnost. Toda vsakdo, bodi grof ali kmet, se drage volje podvrže ostremu kopalniškemu redu, ker se nada je gotovih in stalnih vspehov za svoje zdravje. — Za vsestransko zabavo o prostih urah je dobro poskrbljeno. Ze včeraj sem omenil izvrstne vojaške godbe, ki nas s sviranjem umetniških skladb najboljših glasbenikov, vmes tudi mnogih slovanskih, razveseljuje. Vsako nedeljo imamo tombolo z jako fino izbranimi dobitki. Sinoči pa nas je dve uri nedosežno zabaval kraljevi mejnarodni profesor magije in iluzije Ghiotti iz Neapolja. Bilo je mnogo topličarjev pri predstavi, ki so po raznih mestih že marsikaj lepega videli, a sodba je bila jednoglasna, da je Ghiotti v tem oziru zares mojster prvega reda. Brez kakega crodja, z zavihanimi rokami nam je take dokaze svoje urnosti predstavljal, da smo bili kar očarani. Tudi njegov spomin je vreden občudovanja. Na 21 listkov so razni gospodje in dame zapisali vsak jedno besedo v vseh jezikih — celo „žganjci“ so bili vmes — a Ghiotti je v hipu vse te besede od številke 1 do 21 gori in doli brez pogrška vedel navesti; lovili smo ga na vse načine, a spomin mu je ostal vseskozi čudovito zvest. — Opozarjam p. n. slovensko občinstvo na tega „fin de siècle“-umetnika, ako se kje oglasi za predstavo. Žal, da govori le italijanski, francoski in slabo nemški.

(Strela.) Iz Zaplane: V nedeljo je bilo tukaj žeganje. Opravilo so imeli preč. gospod vrhniški dekan Fr. Kummer. Pri tej priliki opravilo je tudi nad 20 zaplaninskih otrok prvo sv. obhajilo. Vsa svečanost se je vršila jako slovesno, na veliko veselje otrokom in spodbudo faranom. Vse bi se pa bilo skoro žalostno završilo. Popoldne okoli 1/2 5. ure, ko se je poprej nekoliko začela zbirati nevihta, nenkrat udari strela hkrati v župnišče in mežnarijo. Učinek je bil velikanski. Župnišče odbilo je dimnik, streho do polovice razkrilo, tramovje razklalo, zidovje pretreslo tako, da je na več krajih razpokalo. Na pročelju pa je strela razdrobila strešni zidec in prodrla v sobo ravno nad oknom, pri katerem sta tisti hip stala gospod dekan in ključar. Res čudno in previdnosti božji hvala, da se gosp. dekanu in ključarju ni zgodilo nič žalega, dasiravno niti za meter nista bila oddaljena od strele. Škoda pri župnišču je precejšna. — V mežnariji pa je strela od enega konca hiše do drugega vse zide prebila, okna zdrobila itd. Bolj poškodovano je bilo samo 18letno dekle, ki je stalo na pragu mežnarije, a tudi ne nevarno. Pri vsej nezgoditorej vendar le: sreča v nesreči.

(Umrla) je sinoči tu v 81. letu dobe svoje gospa Marija Kosmačeva, vdova pokojnega gimnazijskega in licijalnega knjižničarja in pisatelja Jurija Kosmača.

(Iz Maribora.) Tudi mariborski Slovenci so se začeli pridno gibati, svesti si, da ima tudi slovenski narod svoje pravice in svoj obstanek. Nov dokaz tega tako važnega gibanja je tako slovesno ustanovljeno delavsko društvo, o katerem smemo upati, da bode obilen sad obrodilo med našimi delavci, kateri so glavni del našega milega naroda. Želimo le, da naj gosp. odborniki in posebno gospod predsednik, z vso močjo delujejo in se trudijo, da ostane to društvo vedno, kakor je začelo na verski podlagi; zakaj vera je tisti steber, katerega nobeden sovražnik podreti ne more, in ako bo to novo društvo zidalo vedno na tej nepremakljivej podlagi, ga ne bo nobena sovražna moč ugonobila in mirno bo lahko razširjalo svoje veje daleč po mili domovini, vabeč slovenske delavce v svojo prijetno senco. Gospodje duhovniki pa in vsi narodnjaki bodo gotovo podpirali to prevažno društvo. Zelo dobro in koristno bi bilo, ko bi se pri nas še druga narodna društva ustanovila, po katerih bi se širila narodna zavest in bi pokazali našim zagrizenim nasprotnikom, da gre tudi v Mariboru Slovan na dan! Mnogo se še da v tem obziru storiti in upati smemo, da se še bo storilo. Skupno naj bo delovanje v Bogu za narod naš slovenski!

(Iz Brna) 8. julija. Pogreb kanonika grofa D'Orsajja je vodil prevz. nadškof sam. — Te dni je umrl deželni poslanec g. Karol Zapletal. Časopisi mu pišejo kakor pokojnemu profu kanoniku dolge in tople nekrologe. Bil je marljiv in nesebičen. Pogreb njegov je bil veličasten, fara Radvanice še ni takega videla. — Vodja hodonske realke postane g. Franc Slavik, profesor na c. kr. višji realki v Brnu.

(Iz Cerkna.) 10. julija. Dne 4. junija imela je podružnica sv. Cirila in Metoda, ki je bila ustanovljena dne 22. septembra 1887, po dolgem spanju zopet svoj občni zbor. Rekel sem po dolgem spanju, kajti od dne 21. vinotoka 1889 vpisano je zadnje poročilo, in potem same „pavze“, ljubi nič. Vzrok temu bile so pač žalostne domače razmere. Teško se bosta namreč dva, ki se pisano gledata, ogrela za en in isti smoter. Da se je, hvala Bogu, mnogo, mnogo zboljšalo, svedok nam je bil zadnji občni zbor, ki ni bil le povoljno obiskan, marveč zares obilo. Bivši prvomestnik, po smrti preč. g. Jerama dekana, g. Ant. Kosmač mlajši, otvori zborovanje. Po kratkem nagovoru, voli se nov odbor. In sicer se jednoglasno izvolijo sledeči odborniki: Preč. gospod Iv. Nep. Muravec, dekan v Cerknem, predsednikom. Njegov namestnik je g. Anton Sedej, posestnik. Blagajnikom voljen je g. And. Kobal, gostilničar in posestnik, namestnik pa je Anton Kosmač starejši. Č. g. Fran Šmid, kapelan, voljen je tajnikom, namestnik mu je pa g. Anton Kranjec. Vsi gospodje sprejmo svoja odborništa. Novemu odboru obili blagoslov od zgoraj na prošnjo svetih bratov Cirila in Metoda. Potem so se vpisovali novi udje, katerih se je nabralo lepo število. Dne 10. julija poslalo se je kot udnino in nekaj darov, vsega skupaj 51 gld. 40 kr. slavnemu vodstvu Ciril in Metodove družbe v Ljubljani. Dal Bog, da bi se koristno društvo pod varstvom svetih blagoslovnikov, lepo razvitalo v blagor mile nam mla-

dine. — Dne 5. avg. praznovala bode tukajšnja narodna čitalnica petindvajsetletnico svojega obstanka. Po skromnih močeh priredila se bode veselica z raznovrstnim programom. Isti dan blagoslovljena bode pa tudi društvena zastava. Prijateljem in znancem blizu in daleč, bratovski dobro došli. Natančneje poročilo objavilo se bode v časnikih ob svojem času.

(Goriške novice.) V petek treščilo je med dežjem in gromom v hišo Antona Vuga v Solkanu. Strela je ubila jednega ščetinca in močno omotila gospodinjino. — V nedeljo užgala je električna iskra v Št. Petru pri Soči hlev in senik g. Uria. Iz Ronk prihiteli so gasilci na pomoč. Rešili so živali. Ogenj je trajal po prihodu gasilcev še 5 ur. — Shod goriškega „katoliškega društva“ v Flumičelu vršil se je v nedeljo radi deževja v cerkvi. Ob 10. uri zjutraj je služil stolni prošt msgr. Jordan, slovesno pontifikalno mašo. Popoldne ob 5 1/4 pozdravil je isti udeležence in prečital brzojave odposlane sv. Očetu, presv. cesarju in prevz. knezonadškofu. Nato so pevci zapeli: „Tu es Petrus“. Za tem je govoril msgr. Alpi in navduševalno prepričeval ljudstvo o potrebi katoliškega časopisja. Ploskalo se sploh ni iz spoštovanja do sv. kraja. Sledil je lep himen in govor dr. Fauduttija v furlanskem jeziku o koristi združenja katoličanov v skupen odpor. Vabil jih k vstopu v „katoliško društvo“. Zavrnil je razne ugovore naperjene proti duhovščini delujočej na socialnem in političnem polju. Završil je svoj govor z besedami: Furlanski duhovnik si bode vedno svest svojih dolžnostij uverjen, da le tisti, ki demoralizuje Furlane, nima zvati se Furlan. Shod je zaključil s cesarsko pesmijo. P. g. dekan Zanetti je zahvalil ljudstvo za udeležbo in je opominjal, naj se trdno drže križa in avstrijskega prapora. Veseli nas, da so se začeli katoliški Lah nekaj gibati in probujati po Furlaniji katoliško zavest pa udanost habsburški dinastiji.

(Iz Prage) 8. julija. Veliki Čeh dr. Vašaty ljubi tudi nemščino, in jo vporablja, kjer mu kaže. Tako je prejel od okrajne sodnije v Brandysu češki dopis, na kojega je pa odgovoril nemški: „Bin schon drei Jahre nicht Advocat und vertrete nicht Hladik und Kučera, welche ein bekanntes Grosshandlungshaus in Prag sind; ich habe gar nicht mehr das Recht für andere Personen Sendungen anzunehmen. Dr. Vašaty.“ Tak je odgovor češkega radikala na češki dopis. Pa naj se še zahteva, da uradi češko dopisujejo. — Na olšanskem kopalnišču so napravili zgolj mladi ljudje demonstracije na grobovih obsojenih članov Omladine Truke in Duda. — Z razglednega stolpa na Petrinu so izpustili poštne golobe v Hamburg. — Včg. g. Peter Kopal, župnik in chefredaktor „Čecha“, je prejel povdom 60letnice svojega rojstva mnogo telegrafskih voščil. Kot časnikar deluje že 25 let. Naj še dolgo časa se bori za dobro stvar! — Jednako je praznoval tudi dr. Anton Randa svojo rojstveno 60letnico. Randa je odličen pravnik, z mnogimi redovi odlikovan in član gosposke zbornice. — Kot starosta obeh praznuje 70letnico knez Karol Schwarzenberg. — Vrtar nemškega lyceja se je tako razsrdil, ko so pribijali češki napis na poslopje, da je izbruhnil iz svojega veliko-nemškega srca: lumpactvi pražského magistrátu. Za vsako teh besed mora plačati 5 gld., ali pa za tri dni se podati v brezplačno stanovanje, kjer se za prebivalce toliko skrbi, da stoji pred vratmi oborožen mož, češ, da te okradli ali ukradli ne bodo. — V telovadnici karlinskega Sokola se je ponesrečil načelnik g. Karol Hron. Padel je pri telovadbi ter mrtev obležal. Poprejšnji dan se je poročil z gospico Pilcovo.

(Dobava oblačilnih in opravnih predmetov za c. kr. deželno brambo. Č. kr. ministerstvo za deželno brambo namerava dobavljanje oblačilnih in opravnih predmetov za c. kr. dez. brambo za leto 1894. potom splošne konkurence zagotoviti. Mej mnogimi drugimi predmeti, katere je dobaviti, so tudi: ovratniki, bombažasti jopiči in hlače, rokavice, podčastniške listnice, podkoviče z žebli, bobni, kuhinjska posoda, vojaške čutare, sekire, krampji, lopate, konjske odeje, razne verige, krtače, vrvi, napojne golide. itd. itd. Ponudbe je vložiti do 24ega julija t. l. pri c. kr. ministerstvu za dež. brambo. Podrobnosti je razvideti iz razgleda, ki je vsakemu na ogled tudi v pisarni trgovske in obrtniške zbornice v Ljubljani, katera istega na željo tudi dopošlje.

(Dok od brk.) Najstarejši član belgijskih časnikarjev, H. Coomans, ob enem član zbornice poslancev, je predlagal davk od brk. Da bi se znižal davek

od piva in kave za 50 odstotkov, predlagal je, naj se brke obdačijo. Vsak Belgijec, kateri nosi brke, naj plača 10 frankov na leto in ker Coomans meni, da je 2 milijona Belgijcev ne bode brk porezalo, dobila bode država 20 milijonov frankov davka. Poslanec je svoj predlog podpiral s tem, da pri novem davku goljufija ne bode mogoča in da se bode veliko laglje pobiral nego davek od kave in piva.

Društva.

(„Slavčeva“ vrtna veselica,) katera je pretečeno nedeljo povodom desetletnice vsled neugodnega vremena izostala, vršila se bode v nedeljo dne 15. julija na Koslerjevem vrtu. S-irala bode vojaška godba; natančnejši vsprejedi priobčimo

Telegrami.

Štrajki v Ameriki.

Chicago, 11. julija. Včeraj so zaprli vodjo štrajkovcev, Debsa. Položaj se je zboljšal. Vlaki začenejo voziti. Ker je pričakovati, da se danes začne občen štrajk, prihajajo še vedno redni vojaki. V Kaliforniji je položaj resen. Vojaki odšli so s parnikom v San Francisco in Sacramento. Vstaši, ki imajo 1500 pušk in veliko revolverjev, so pripravljeni na obleganje.

Chicago, 11. julija. Vodje vitezov dela organizovali so občen štrajk. Danes že štrajka milijon ljudi. Štrajk bode trajal, dokler se Pullmannovo podjetje ne uda. Debsa so izpustili proti visoki kavciji.

Dunaj, 12. julija. Cesar se je danes odpeljal iz Madone Campiglio in so ga vozečega se v Bolzanju, Malah in Chlesu naidušeno pozdravljali.

Ischl, 11. julija. Nadvojvodinja Marija Valerija je odpotovala za več dni v Gostinec.

Dunaj, 12. julija. Minister notranjih stvari je naročil deželni oblastvom, da gledajo na strogo izvrševanje predpisov draždanske pogodbe o odvrčanju kolere. Za Galicijo in Bukovino so se zaukazale jako obširne zdravstvenovarstvene naredbe.

Dunaj, 12. julija. Državni posl. Heilsberg je po noči nenadoma umrl.

Gradec, 11. julija. Popoludne je hud vihar razrušil brez števila hiš in odkril več streh. Mnogo ljudi je poškodovanih.

Zagreb, 11. julija. Škof Strossmayr je odpotoval včeraj v Rogatec-Slatino, nadškof Stadler pa v Serajevo.

Sredec, 11. julija. Knez Ferdinand je odpotoval na Dunaj.

Rim, 11. julija. „Osservatore Romano“ piše, da so novice o papeževem obolenju izmišljene.

Rim, 11. julija. V italijanski zbornici je zahteval Imbriani odgovor na vprašanje, če so res avstrijski vojaki pri neki priliki stopili na italijansko zemljo. Minister vnanjih stvari mu je odgovoril, da mu ni o tem ničesar znanega.

Rim, 11. julija. Zbornica je vsprejela s 188 proti 16 glasom nekoliko premenjeni načrt zakona o varstvu javne varnosti, potem pa odšla na poletne počitnice.

Odesa, 11. julija. Na ruskem parniku „Vladimir“, kateri se je potopil, je bilo kakih sto oseb. Parnik je bil popolnoma prebit, pa se je vendar še dve uri držal na vodi. Drugi ruski parnik, ki je prihitel na pomoč, je prisilil italijanski parnik, ki je zadel v rusko ladijo, da pelje v Odeso, kjer so njegovega kapitana zaprli.

Carigrad, 11. julija. Včeraj se je zopet dvakrat močno zemlja stresla. Govori se, da je kacihi sto oseb deloma ubitih, deloma poškodovanih. Velik del stambulskega bazarja je poškodovan. Več minoretov in cerkev se je podrlo. Pod razvalinami je več mrtičev. Potres je pouzročil več požarov. Več ljudi je pa noč prebilo pod milim nebom, na cestah in poljih. Javni zavodi, borza in veliko prodajalnic je zaprtih. Neposredni brzojavni promet je pretrgan.

Pariz, 11. julija. Socijalista Allemana obsodili so zaradi nekega članka v „Partie ouvrier“ v jednomesečno ječo. V članku je bila razžaljena francoska vojna.

Hamburg, 11. julija. Tukaj je zgorelo več magacinov, ter mnogo kave in tobaka. Skode je poldrugi milijon mark. Gorelo je pet ur. Poškodoval se ni nobeden.

Mi svoje častite čitatele opozarjamo, da bode žrebanje dunajskih srečk s 5 glavnimi dobitki à 10.000 kron danes zvečer ob 8. uri.

Umrli so:

10. julija. Antonija Bizjak, krojačeva hči, 6½ leta, Lingarjeve ulice 5, eclampsie.

11. julija. Alojzija Tiran, sprevednikova hči, 27 dni, Poljanska cesta 33, katar v črevih.

Tuji.

10. julija.

Pri **Stonu**: Domaizel z Dunaja. — Homann iz Radovljice. — Rozmann iz Trsta. — P. Petroli iz Italije. — Jovanovic, Bonjanin iz Karlovca. — Moline iz Tržiča. — Kumer iz Gorice. — Candutti iz Parme. — Gandia iz Bosne.

Pri **Maliču**: Vogel, Leskoscheg, Hermann, Ravagni, Budschovsky, Gross, Feldmann, Grasser, Kaver, Peruaner, Engel, Puntchart, Schweighofer, Stuböck, Otto z Dunaja. — Bletta, Giani iz Trsta. — Arko iz Ribnice. — Plesche iz Prage. — Cihlar iz Senja. — Meyer iz Švice. — Karol pl. Raab iz Gradca. — Herburger iz Aschaffenburga.

Pri **bavarskem dvoru**: Lauvent, Schnürer z Dunaja. — Šinek iz Gradiške. — Petrič iz Črnomlju. — Fonda iz Pulja.

Pri **avstrijskem caru**: Kandučar iz Zagreba. — Kolenc iz Kočevja. — Maltner iz Rožne doline.

Pri **Južnem kotodvoru**: Braunegger, Resborsch z Dunaja. — Konič, Murgel iz Trsta. — Horak iz Celovca. — Petz iz Beljaka.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje		Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v mm
opazovanja		zrakomera v mm	toplomera po Celsiusu			
11	7. u. zjut.	728.3	22.8	zm. jzap.	jasno	37.00
	2. u. pop.	727.3	23.6	sl. jzap.	oblačno	dež
	9. u. zveč.	730.4	18.6		del. jasno	
Srednja temperatura 21.7, za 2-8° nad normalom.						

Eksekutivne dražbe.

Štef. Lemuta iz Beričevega (radi terjatve 730 gld.) posestvo (210 gld.) dne 28. julija in 1. septembra na Brdu. Gregorja Prijatelja iz Sodražice (terjatev 67 gld. 97 kr.) posestvo (430 gld.) dne 17. avgusta in 18. septembra v Ribnici.

Ant. Gerbeca iz Verbice (terjatev 33 gld. 5 kr.) posestvo (529 gld.) dne 20. avg. in 21. sept. v Ilir. Bistrici.

Jožefa Medvediča iz Črnega Vrha (radi terjatve 147 gld. 72 kr.) posestvo (4451 gld. 70 kr.) dne 28. julija in 28. avgusta v Idriji.

Marije Berčič iz Žirov (radi terjatve 1470 gld.) posestvo (1900 gld.) dne 28. julija in 28. avgusta v Idriji.

Marije Čepelnik iz Vevč (radi terjatve 157 gld. 25 kr.) posestvo (450 gld.) dne 28. julija in 29. avgusta v Ljubljani.

Gregorja Jakšeta iz Kota zemljišče (1170 gld.) dne 3. avgusta in 5. septembra v Črnomlju.

Jan. Pluta iz Ručetne Vasi zemljišče (255 gld.) dne 3. avgusta (relitacija) v Črnomlju.

Pavla Šterka iz Predgrada zemljišče (803 gld.) dne 3. avgusta (relitacija) v Črnomlju.

Ive Stazinskega iz Vidošič (radi terjatve 210 gld.) posestva (2000 gld.) dne 27. julija in 30. avgusta v Metliki.

Fr. Kalana iz Zabreznice (radi terjatve 157 gld.) posestvo (4528 gld.) dne 27. jul. in 7. sept. v Radovljici.

Na prodaj je skoro nova elegantna dvovprežna kočija v Kravji dolini števil. 7. 376 4-3

Dunajske srečke. — Žrebanje danes zvečer ob 8. uri.
5 glavnih dobitkov po 10.000 kron.
3 Srečke priporoča 315 21
„MERCUR“, menjalnična delnična družba na Dunaju, Wollzeile 10.

Anton Presker krojač v Ljubljani na Sv. Petra cesti št. 16 priporoča svojo bogato preskrbljeno zalogo narejenih moških, duhovniških, ženskih in deških oblek za poletno sezono. Po meri se napravijo vsakovrstna oblačila iz najfinejšega in najsolidnejšega blaga po najnovejših modnih časopisih. 372 3-2

Najsigurnejše in najboljše nalaganje glavnice je v 4% zastavnih pismih galiskega zemljiško-kreditnega društva. Isti osiguravajo več nego 4odstotno obrestovanje ter so pupilarno varna, davka in fatiranja prosta, sposobna za kavcije, sosebno za vlaganje častniških ženitvenih kavcij; razven teh prednostij je vrednost vsacih 100 gld. zastavnih pisem osigurana z gld. 253-33 hipotekarne vrednosti. Ta zastavna pisma dobiti so po dnevnem kurzu pri J. C. Mayerju, menjalnica in bančni zavod v Ljubljani. 295 14

Dunajska borza.

Dne 12. julija.		Dne 11. julija.		Kreditne srečke, 100 gld.	
Skupni državni dolg v notah	98 gld. 10 kr.	4% državne srečke l. 1854, 250 gld.	148 gld. 25 kr.	4% srečke dunav. parobr. družbe, 100 gld.	140 " "
Skupni državni dolg v srebru	98 " 10 "	5% državne srečke l. 1860, 100 gld.	157 " 50 "	Avstrijskega rudečega križa srečke, 10 gld.	18 " 40 "
Avstrijska zlata renta 4%	122 " 10 "	Državne srečke l. 1864, 100 gld.	197 " 25 "	Rudolfove srečke, 10 gld.	22 " 50 "
Avstrijska krona renta 4%, 200 kron	97 " 80 "	4% zadolžnice Rudolfove želez. po 200 kron	96 " 40 "	Salmove srečke, 40 gld.	70 " "
Ogerska zlata renta 4%	121 " 50 "	Tisne srečke 4%, 100 gld.	143 " "	St. Genois srečke, 40 gld.	70 " 50 "
Ogerska krona renta 4%, 200 kron	95 " 15 "	Dunavske vravnave srečke 5%	127 " "	Waldsteinove srečke, 20 gld.	47 " "
Avstro-ogerske bančne delnice, 600 gld.	1002 " "	Dunavsko vravnavo posojilo l. 1878	107 " 35 "	Ljubljanske srečke	24 " 50 "
Kreditne delnice, 160 gld.	350 " 75 "	Posojilo goriskega mesta	" " "	Akcije anglo-avstrijske banke, 200 gld.	155 " 70 "
London vista	125 " 20 "	4% kranjsko deželno posojilo	67 " 60 "	Akcije Ferdinandove sev. železn., 1000 gl. st. v.	3025 " "
Nemški drž. bankovci za 100 m. nem. drž. velj.	61 " 37½ "	Zastavna pisma av. osr. zem.-kred. banke 4%	98 " 70 "	Akcije tržaškega Lloyda, 500 gld.	496 " "
20 mark	12 " 27 "	Priporitetne obveznice državne železnice	210 " "	Akcije južne železnice, 200 gld. sr.	104 " 75 "
20 frankov (napoleonador)	9 " 95½ "	" " južne železnice 3%	153 " "	Dunajskih lokal. železnice delniška družba	74 " 50 "
Italijanski bankovci	44 " 55 "	" " južne železnice 5%	128 " "	Montanska družba avstr. plan.	81 " 40 "
C. kr. cekini	5 " 92 "	" " dolenskih železnice 4%	98 " 50 "	Trboveljska premogarska družba, 70 gld.	166 " "
				Papirnih rubljev 100	134 " 25 "

Nakup in prodaja vsakovrstnih državnih papirjev, srečk, donarjev itd. Zavarovanje za zgube pri žrebanjih, pri izžrebanju najmanjšega dobitka. Kulantna izvršitev naročil na borzi.

Menjalnična delniška družba „MERCUR“ Wollzeile št. 10 Dunaj, Mariahilferstrasse 74 B.

Pojasnila v vseh gospodarskih in finančnih stvareh, potem o kursnih vrednostih vseh spekulacijskih vrednostnih papirjev in vestni sveti za dosego kolikor je mogoče visocega obrestovanja pri popolni varnosti naloženih glavnice.